

FEMAD 2003

Festival mladého amatérského divadla

O vaši spokojenost se s veškerou péčí starají
spolu se zaměstnanci Kulturního a informačního centra Poděbrady
členové divadelního spolku Jiří.

Přejeme divákům bohaté umělecké zážitky a účastníkům přehlídky
příjemný pobyt v Poděbradech a na divadelních prknech
»Zlomte vaz!«.

XII. národní přehlídka amatérského činoherního
a hudebního divadla
FEMAD Poděbrady – Divadelní Třebíč

FEMAD 2003 **XXXI. ročník**

Festival mladého amatérského divadla

8.–11. května 2003

Z pověření Ministerstva kultury České republiky pořádají:

IPOS – ARTAMA Praha

a

Kulturní a informační centrum Poděbrady, s. r. o.
ve spolupráci s Městem Poděbrady

Hlavní organizátoři:

Kulturní a informační centrum Poděbrady, s. r. o.
Divadelní spolek Jiří Poděbrady

Spolupořadatelé:

Divadelní spolek Vojan Libice nad Cidlinou
Amatérská divadelní asociace
Svaz českých divadelních ochotníků

Složení odborné poroty

Předseda poroty

Prof. PhDr. Jan Císař, CSc., divadelní vědec a pedagog,
vedoucí katedry teorie a kritiky DAMU v Praze.

Členové poroty

- Mgr. Karel Cón, dirigent Městského divadla v Brně,
- Mgr. Alena Exnarová, divadelní vědec, ředitelka Muzea
loutkářských kultur v Chrudimi,
- Mgr. Pavel Harvánek, divadelní režisér, ředitel Krajské
vědecké knihovny v Liberci,
- Mgr. Pavel Purkrábek, scénograf, Praha,
- PhDr. Milan Strotzer, odborný pracovník pro amatérské divadlo
IPOS – ARTAMA Praha,
- Mgr. Vladimír Zajíc, migrující dramaturg, Hradec Králové.

Tajemník poroty

Jan Strejcovský, odborný pracovník pro amatérské divadlo
IPOS – ARTAMA Praha.

Ve chvíli, kdy se na stromech objeví první nesmělé zelené lístečky a zimní výsadba květinových záhonů se začne nahrazovat letničkami vím, že přichází čas FEMADu. A s ním i řada amatérských divadelních nadšenců, kteří přijedou už do rozkvetlých Poděbrad. Sejdou se, aby poměřili své kvality, obohatili se navzájem a předvedli divákům výsledky svého uměleckého snažení.

Chci všechny účastníky této soutěžní přehlídky, kteří navštíví Poděbrady přivítat v našem městě a divákům popřát nezapomenutelné zážitky. Budu rád, pokud budou všichni považovat letošní cestu do Třebíče a Poděbrad za inspirativní a přínosnou.

Ing. Jozef Ďurčanský, starosta

Program FEMAD 2003 v divadle Na Kovárně

8. května

- 15.30 h Úvodní porada poroty
16.00 h Slavnostní zahájení
Jiří Zedník: Marie
Rohlík ideální šipkař Teplice, režie Jiří Zedník.
17.30 h Porada poroty (Marie) a večeře
18.30 h Rozborový seminář (Marie)
20.00 h **Václav Dostál: Šedá eminence z Elsinoru**
aneb Hamlet trochu jinak
Divadelní spolek Tyrš Lány, režie Roman Havelka.
21.50 h Porada poroty (Šedá eminence...)
22.45 h Rozborový seminář (Šedá eminence...)

9. května

- 10.00 h **Lupinec & Co.: Hotel Infercontinental**
Divadlo V. A. D. Kladno, režie V. A. D.
11.05 h Porada poroty (Hotel Infercontinental)
12.00 Oběd
13.00 h Rozborový seminář (Hotel Infercontinental)
14.30 h **Lev Birinskij: Mumraj v zimní krajině**
Divadlo Esence Praha, režie Marie Kubrová.
16.15 h Porada poroty (Mumraj v zimní krajině)
17.15 h Rozborový seminář (Mumraj...)
18.30 h Večeře
19.30 h **Petr Macháček: Karkulka**
Divadlo Kámen Praha, režie Petr Macháček.

- 20.15 h Porada poroty (Karkulka)
21.15 h Rozborový seminář (Karkulka)

10. května

- 10.00 h **René Falett: Zelňačka**
DS MěKS Červený Kostelec, režie Pavel Labík.
11.30 h Porada poroty (Zelňačka)
12.30 h Oběd
13.15 h Rozborový seminář (Zelňačka)
14.30 h **René de Obaldia: Kat a velkovezír**
DS Prkno Veverská Bítýška, režie Pavel Vašíček.
15.40 h Porada poroty (Kat a velkovezír)
16.45 h Rozborový seminář (Kat a velkovezír)
18.15 h Večeře
19.30 h **Jaroslav Kodeš: Děvčata aneb Krvavá suita**
Divadelní spolek Tyl Rakovník, režie Jaroslav Kodeš.
20.45 h Porada poroty (Děvčata...)
21.45 h Rozborový seminář (Děvčata...)

11. května

- 10.00 **Alois a Vilém Mrštíkové: Maryša**
Divadelní soubor Jana Honsy Karolinka, režie Martin Františák.
12.30 h Porada poroty (Maryša)
13.30 h Rozborový seminář (Maryša)
Zakončení FEMAD Poděbrady 2003
15.00 h Závěrečná porada poroty a oběd

Rohlík ideální šipkař Teplice

Jiří Zedník

MARIE

Režie Jiří Zedník
Zvuk a světla Pavel Daniel

HRAJÍ:

Ivana Huspeková, Olga Janáková, Alena Jechová,
Vlasta Studnařová, Václav Vašák.

Představení trvá cca 80 minut
a hraje se bez přestávky.

O HŘE

O jednopodlažovce Marie

Divadelní hra Marie je z takzvaných jednopodlažných divadelních her (el pisoba-jo y primera planta de la pieza teatral).

Pro někoho bude velice příjemné se během této inscenace pohybovat v prostorách atrakce blízké budoucnosti v prvním patře hry. Jiní zas jistě ocení známé prostředí přízemní. Není však doporučeno během představení a už vůbec ne po představení, přebíhat z patra do přízemí a naopak. Hra nemá výtah, schodiště je chatrné a chodby křivolaké.

O SOUBORU

Divadelní společnost

„ROHLÍK IDEÁLNÍ ŠIPKAŘ venkovské divadlo španělského typu z města“

Není již žádné tajemství, že divadelní společnost „Rohlík ideální šipkař“ marně usiluje o to, stát se dokonale venkovským divadelním souborem španělského typu z města. V praxi by to znamenalo stát se existujícím venkovským souborem se sídlem ve městě, který nevyvíjí žádnou činnost, natož pak divadelní. Členové souboru by souborem pouze procházeli, nebo by se jimi mohli stát nanejvýše na několik hodin. Nejideálnější stav by byl soubor bez členů s maximálním možným počtem nečlenů 6. Pro všechny členy i nečleny musí být samozřejmě divadlo španělské vesnice.

Přestože Rohlík po léta tvrdě, ale vyváženě používá všechny dostupné a v našem prostředí aplikovatelné prvky divadla španělského venkova a s citlivostí, která

čtvrtek 8. května
16 hodin

je mu vlastní, zachovává ráz, poetiku a tradice divadla našeho městského venkova, na vytouženou metu zatím nedosáhl.

A tak dál tvrdošíjně nasazuje nejosvědčenejší prvky venkovského divadla španělského typu. Zejména pak časté odchody lidí ze souboru způsobem a intenzitou, jakou opouštějí lidé španělský venkov. Nadále se objevuje ve všech hrách putovní syn Silvio, snad nejtradičnější prvek venkovského divadla španělského typu. Aplikovány jsou ale i časté stagnace souboru připravované přesně po vzoru duchovních a ekonomických stagnací španělského venkova. „Rohlík“ se za ta léta dřiny stal souborem pro který se divadlo stalo skutečně španělskou vesnicí.

Do každé inscenace nové hry jdou všichni členové z nadějí, že to je ona, ta poslední, ta, po jejíž premiéře se soubor rozprchne tentokrát celý a nastane absolutní stagnace.

Všechno napovídá tomu, že nyní po patnácti letech existence, po skvělých inscenacích Nashledanou pane Berkožka, Stačí zavolat, Kdo ví kdo ještě, Léto aneb Velká vlastenecká hra, Váš nás nezajímá, Tady někde končí sranda a Marie, se opravdu uloží divadelní společnost Rohlík ideální šipkař (venkovské divadlo španělského typu) ke stagnaci. Není ale nutné zoufat. Rohlík touto stagnací dosáhne vytouženého cíle. Naopak radujme se s nimi a nezapomeňme na ně. Předávejme vzpomínky na „Rohlík“ našim potomkům. Z generace na generaci. Protože kdo ví. Až se totiž jednou naši vnuci či pravnuci ocitnou tvář v tvář nově se zrozenému Rohlíku, budou připraveni. Budou schopni vstřebat beze zbytku tu sílu, tu ohromnou energii pravdy. Tu zjevnou absurditu ve skryté formě. Tu odhalenost bytí až na kost. Budme té zodpovědnosti a připravme své potomky na tu krásu, co je dříve či později určitě potká. Možná již příští rok.

(Pozn.: odsun Rohlíku do stagnace bude samovolná dějinná nutnost, a nijak se o něj nepříčiní pan Michael Kocáb, přesto se ale uskuteční a kupodivu proběhne hladce).

Divadelní spolek Tyrš Lány
Vilém Šejkspír, Václav Dostál

ŠEDÁ EMINENCE Z ELSINORU aneb HAMLET TROCHU JINAK

Režie Roman Havelka
Asistent režie,
organizace Karel Pleiner
Hudba Jan Lukavský
Náповěda Máša Dondová

OSOBY A OBSAZENÍ

Claudius, král dánský	Petr Pleiner
Gertruda, královna	Jana Nováková (alt. Jitka Wünschová)
Polonius, první komoří	Tomáš Lapáček
Ofelie, jeho dcera	Lucie Palkovičová (alt. Eva Hamouzová)
Laert, syn Polóniův	houslista Milan Kovář
Hamlet, kralovic dánský	Jan Lukavský
Horacius, jeho přítel	Ondřej Škorpil
Bernard Goldstern, důstojník gardy	Martin Pucholt
Franc Rosenkreutz, voják	Míra Plachý

čtvrtek 8. května
20 hodin

Představení trvá cca 110 minut včetně přestávky.

O HŘE

Touha po bohatství a moci, jaký to silný impuls v lidském životě! Odpradávná se vine dějinami lidstva jako červená nit až do naší přítomnosti a jistě se bude vinout i v budoucnosti. Protože tato touha je stará jako lidstvo samo a zmizí asi až spolu s ním... Stále znovu se objevují jedinci, skupiny, národy či náboženství, jenž se ve jménu získání bohatství a moci neštítí ničeho. Chtějí manipulovat s ostatními, vlichocují se, přesvědčují, lžou, slibují či vyhrožují a neustále nám hrají divadlo. V okamžiku, kdy dosáhnou svého, tě bez jakýchkoli výčitek svědomí hodí přes palubu jako starý a nepotřebný hadr. Existuje jen málo možností obrany, snad jen: pozorně se dívej a naslouchej, važ nejen slova, ale též činy a především – používej vlastní hlavu.

O SOUBORU

Divadelní spolek Tyrš při TJ Sokol Lány byl založen v říjnu roku 2001. Režie a vedení souboru se ujal Roman Havelka, kladenský divadelník (t. č. Divadlo Lampion v Kladně). Ostatní členové souboru, až na Jana Lukavského, který působí v amatérském divadle V. A. D v Kladně, stáli vesměs na jevišti poprvé v životě.

Premiéra první hry proběhla 30. 12. 2001. Byla to divadelní hra Šedá eminence z Elsinoru aneb Hamlet trochu jinak od Václava Dostála. Tato hra, jak se později stalo u Tyrše pravidlem, byla protkána i písničkami, k nimž skládá hudbu již zmíněný Honza Lukavský. Setkala se s velkým diváckým ohlasem, vždyť jen premiéru a první reprízu navštívilo více než 500 diváků.

Další titul, který Tyrš nastudoval v roce 2002, byla divadelní pohádka Královna Koloběžka aneb O chytré Zdeničce, kterou podle Jana Wericha napsal Martin Ondruch. I v této pohádce je několik písniček, k nimž složil hudbu Jan Lukavský, texty pak napsal Karel Pleiner. Premiéra v Lánech se uskutečnila v září 2002.

V březnu 2003 se soubor zúčastnil se hrou Šedá eminence z Elsinoru pražské oblastní přehlídky amatérského divadla POPAD 2003, která se konala v Divadle Pod Úrovní v Praze – Újezdu nad Lesy. Z dvaceti amatérských souborů se umístil, dle hlasování odborné poroty, na prvním místě, za herecké výkony byli vyznamenáni Ondřej Škorpil, Jan Lukavský, Lucie Palkovičová a Petr Pleiner.

V letošním roce začíná soubor zkoušet dva nové tituly, jeden pro velké obsazení a druhý komornějšího charakteru pro tři osoby.

Divadlo V. A. D. Kladno

Lupinec & Co.

HOTEL INFERCONTINENTAL

Režie, scéna, kostýmy V. A. D.
Scénář Lupinec & Co.
Zvuk Leopold Žvahlav
Světla Dederon S. Viola
Logistika, technika Sergej Husmarov, Jiří Brzda
Hudba a zvuky Dan a Zuzana Vojtíškovy

OSOBY A OBSAZENÍ

Vodník Richard Smutný
Žena Růžena Roentgenová
Polednice Zuzana Vojtíšková
Matka Jasanka Kajmanová
Upír Vilém Říha
Zahrádkáři R. Smutný, S. Majeřová
Recepční František Šlukovrbovec
Vedoucí Kazimír Lupinec
Hexina jasanka Kajmanová
Manželé Milerovi V. Říha, R. Roentgenová

pátek 9. května
10.00 hodin

Představení trvá cca 65 minut bez přestávky.

O SOUBORU

Divadlo V. A. D. Kladno uvedlo od svého vzniku v roce 1998 tři hry vlastní výroby. První – Sága rodu Rassini je groteskami prošívanou sondou do života (a smrti) italské mafie. Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka je nevkusná interaktivní hra z neblaze známého prostředí zubní ordinace. Hra Hotel Infercontinental je zatím poslední. Tragikomický ráz her vychází zpravidla z jejich specifických prostředí. Hry jsou režirovány kolektivně a neustále se vyvíjejí, takže má cenu na ně chodit znovu a znovu.

V současné době vzniká scénář další autorské hry – tentokrát z prostředí kosmické lodi a zároveň část souboru pracuje na prvním autorském projektu divadla – dramatizaci povídky Košerák od I.B. Singera.

Soubor pořádá také různé kulturní akce. Vžily se například tzv. galaplesy, odkazující svými tématy k jednotlivým prostředím her divadla. Nedávno vznikl cyklus Host aneb V. A. D. se konkurence nebojí, ve kterém V. A. D. představuje kladenskému publiku netradiční amatérské divadelní projekty.

O HŘE

Hotel Infercontinental je v pořadí třetí hra divadla

V. A. D. Kladno.

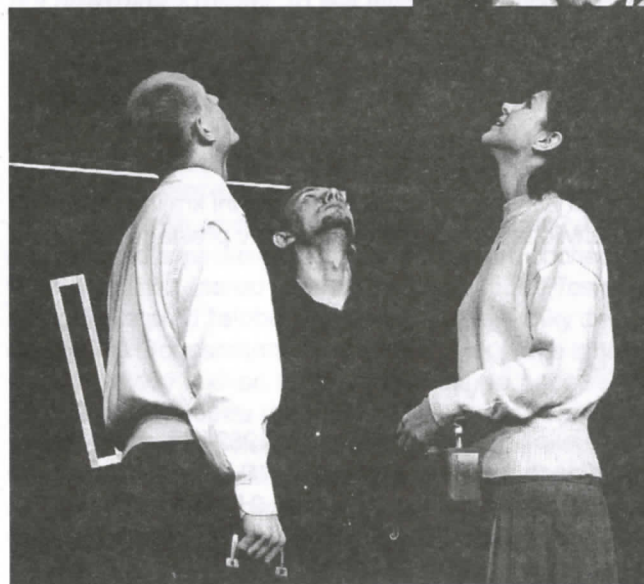
Její premiérou 20. října 2000 práce na scénáři v podstatě teprve začaly, když byla nejdelší ze čtyř povídek rozpracována v samostatnou hru.

Rekonstrukci provedla firma na obrábění divadelních her Lupinec & Co.

Když se po několika reprízách ukázalo, že to byla chyba, přiklonilo se divadlo zpět k „povídkovému“ řešení a úpravu reklamovalo.

Firma Lupinec & Co. ji přibrousila, nastavila, vyleštila a poslala s omluvou zpět.

Povídky se v nové úpravě vrátily a vlastní Hotel byl zkrácen o několik minut a postav.

Tři krátké a jedna dlouhá povídka staví tradiční pohádkové bytosti do kontextu současného světa, čímž se nastoluje otázka: kde končí lidské a začíná nadpřirozené...

Amatérské divadlo Esence

Lev Birinskij

MUMRAJ V ZIMNÍ KRAJINĚ

Režie Marie Kubrová
Scéna Miroslav Bochňák
Kostýmy Dagmar Neumanová
Zvuk Petr Fulín
Texty písní Ivan Fried, Eugene Pottier
Překlad Vincenc Červinka

OSOBY A OBSAZENÍ

Ivan Chabarovič, gubernátor	Jan Novotný
Jelizaveta, jeho choť	Božena Kubrová
Kolja, jeho syn	
z prvního manželství	Štěpán Volný
Sekretář gubernátorův	Dušan Hübl
Kozakov, student	Miroslav Jech
Lenská, studentka	Dagmar Volná
Máša, studentka	Margareta Vakrmanová
Saša, studentka	Elmíra Kubrová
Dernov, generál	Jozef Sokol
Christopfer Snop, principál	Radek Volný
Bella, jeho družina	Ladislava Švandová

pátek 9. května
14.30 hodin

Délka představení 105 minut včetně přestávky.

Do textu jsou zapůjčeny úryvky ze hry Ivana Frieda Zimní krajina s pastí na ptáky a z románu Běsi Fjodora Michajloviče Dostojevského v překladu Bohumila Mathesia.

O SOUBORU

Soubor vznikl v roce 1973 jako Divadlo Maryša, v roce 1982 fúzoval s dvadlem Esence. Působil na mnoha místech v Praze, posledních 10 let je jeho osudem Karlínské Spektrum. Za sebou má 29 divadelních inscenací, 3 krátkometrážní filmy, 10 letních turné a 1 karlínskou povodeň. Před sebou... 11. letní turné na hrad Rožmberk s další premiérou a...

O AUTOROVÍ

Lev Birinskij je osobnost natolik tajemná, že prostor pro tento text nestačí ani na vyjmenování možných míst a roků jeho narození. Zájemcům o jeho osudy tedy doporučuji web <http://esence.mbox.cz>. Zde jen několik perliček pro dokreslení stálého rozruchu kolem autora:

Český Vídeňský Denník napsal o české premiéře Mumraje (1912): „V Praze je zase o jeden kulturní skandál více. Přijali tam od Lva Birinského Mumraj, tedy od známého vídeňského bohemy, který je sice ruským židem, či byl, ale v sobě a na sobě nemá ničeho ruského, až na ten pseudonym. Píše německy a povaluje se po vídeňských kavárnách, jako Café Museum a Central a. j. V Mumraji líčí revoluci ruskou, kterou prodělal – ve Vídni.“ Dělnické listy psaly: „Na divadelních cedulích byl psán Birinskij jako Birinskij a byl vzbuzován dojem, jakoby byla hra přeložena z ruštiny. To jest mystifikace publika. Pan Birinskij jest Vídeňák, jmenuje se Leo Gottesmann, hru psal německy a rusky vůbec neumí.“ V Café Central se zřejmě povalovalo znamenitě, protože mezi hosty patřil prý i Stalin, Lev Trockij (tehdy ještě jako Leo Bronstein), Adolf Hitler, vídeňská literární a výtvarná smetánka a další celebrity.

O Birinského „smrti“ napsal pražský německý list Bohemia (1920): „Před několika dny proběhla novinami zpráva, že se autor komedií Leo Birinskij zastřelil. O tři dny později byla zpráva dementována.“ O co šlo? „Birinskij“ přesvědčil jistou vdovu po padlém důstojníkovi, že je nejlepší čas pro obchody na burze. Vdova mu světila vkladní knížku, kterou jaksí zapomínal vrátit. Přesně ve chvíli, kdy vypršela poslední lhůta před žalobou, se doma zastřelil. Díky dementi víme, že to nebyl Birinskij ale jiný Gottesmann. Proč a kam však náhle zmizel Birinskij? Italský filmový lexikon tvrdí, že Birinskij po napsání dvacítky filmových scénářů zemřel v Hollywoodu roku 1944. V jisté studii se našla věta: „Mnoho cizinců zde sehrálo aktivní roli, nejvýznamnější mezi nimi byl Polák Birinskij.“ Studie se zabývá rozvojem moderního indického divadla po získání nezávislosti v roce 1950 ... inu, třeba měly kalifornské vdovy po padlých důstojnících rovněž sklon k lehkovému půjčování vkladních knížek. Kdo ví?

-dh-

Divadlo Kámen Praha

Petr Macháček

KARKULKA

Režie a scénář Petr Macháček

OSOBY A OBSAZENÍ

Karkulka, veverka,
myslivec, vlk,
lesní zvířátka

Lenka Záveská, Michaela Přikrylová,
Kristýna Suchá, Pavel Mašek,
Petr Duška

Představení trvá cca 45 minut
a hraje se bez přestávky.

pátek 9. května
19.30 hodin

O SOUBORU

Divadlo Kámen vzniklo koncem roku 1998 jako uskupení lidí s vyhraněnou představou o formě činoherního divadla zaměřeného na vytvoření atmosféry a rytmu. Tuto představu se snaží postupně prozkoumávat a ztvárňovat. Skupina má přibližně 15 herců, většinou mezi 25 a 35 lety.

Pracuje důsledně autorsky, rozvíjí vlastní specifickou poetiku. Jednou z hlavních zásad je přesvědčení, že na vnímavého diváka působí nejsilněji jemné a umírněné prostředky.

Divadlo Kámen zatím dokončilo 5 celovečerních programů (Kámen, Buchty, Velké páky, Karkulka a Můra, Rakvičky a 48 lepáků), 2 z nich jsou v aktuálním repertoáru.

Od svého vzniku zkouší v Karlínském Spektu, hraje v několika pražských i mimopražských klubech.

Od sezóny 2000/2001 hraje kolem 30 představení za rok v Karlínském Spektu, Studiu Damúza, Vinohradském kavárenském divadle, Karlos baru, v Bechyni, Hradci Králové, Litvínově, Pardubicích a jinde.

O INSCENACI

Špičku doutníku
musíte udržet bafáním
neustále žhavou,
jinak vzniká zvláštní
nahořklá příchut',
lehce omamná.

Malý průsvitný příběh
o lesním domě,
špičatých zubech
a dobrém
červeném vínu

Karkulka, Df 13.3.2003

Divadelní soubor Městského kulturního střediska
v Červeném Kostelci
René Falett

ZELŇAČKA

Na motivy stejnojmenného

románu napsal

Alexandr Gregar

Režie

Pavel Labík

Upravil

Pavel Labík

Výběr hudby

Alexandr Gregar

a zvukový plán

Zvuková montáž

a melodie k písním

Josef Zámečník

Kostýmy

Marcela Labíková a Ola Labíková

Masky

Mirek Čermák

Text sleduje

Jaroslava Kejzlarová

OSOBY A OBSAZENÍ

Claude Ratinier – Glód

Jiří Kubina

Francis Chérasse – Kastlík

Jan Brož

Ufounek

Viktor Polák

Francina, Glódova žena

Markéta Čtvrtečková

Vypravěč

Pavel Labík

sobota 10. května
10 hodin

Představení trvá cca 90 minut včetně přestávk

O HŘE

Ani nevím co mě přivedlo k Zelňačce. Ale vlastně vím. Saša Gregar. Loni v létě na schůzi rady VSVD jsme si jen tak povídali co kdo připravuje a Saša se mi svěřil, že napsal hru podle jednoho francouzského románu. Moc se mu líbila myšlenka toho románu a že na nastudování zatím není čas nebo vhodná chvíle. „Můžeš mi ji půjčit k přečtení?“ – řekl jsem a on řekl „Klidně“. Tak jsem se k té Zelňačce dostal. Fakt je že se mi zalíbila hned po prvním přečtení. Trochu mě připomínala Tři na lavičce od Aldo Nikolaje. Stejný problém stárí, ale trochu z jiného úhlu. Tady to nekončí smutně až tragicky. Zelňačka končí krásně. Vyvezeme radost na jinou planetu, protože ji tam neznají. Tahle myšlenka mi vyhovuje. Já taky nerad koukám dozadu. Pořád musíme koukat dopředu i když je nám už víc let než-li bychom si přáli.

A tak jsem začal režírovat. Poprvé. I když to není tak úplně pravda, protože už jsem jednou režíroval před lety. To jsem se pokusil zrežírovat jednu jednoaktovku Mirko Stiebra Báječní milenci potřebují čas a dopadlo to špatně. Tak jsem toho

nechal, protože jsem byl na režii líný. Hrát divadlo bylo jednodušší. Ale s přibývajícímí léty mi pomalu, ale velmi pomalu, docházelo, že mám dluh vůči mému otci, který byl vynikající režisér.

Zkusil jsem to tedy podruhé. A hned jsem si sám nadělil spoustu problémů. Nastudovat divadlo za dva měsíce, to znamená být v divadle minimálně 5 dnů a maximálně 7 v týdnu, protože víc to nejde. Do hlavních rolí jsem obsadil zkušené herce a režiséry v jednom a další

role dostali mladí talentovaní herci. Je jasné že některé zkoušky potom vypadaly jako jednání našeho parlamentu. Naštěstí jsme se vždýcky domluvili a našli řešení. Další problém jsem si nadělil v podobě několika technických řešení. Naštěstí mi moc pomohla hudba. A samozřejmě mi sebevědomí dodalo sdělení Saši, že potom co viděl na zkoušce se mu naše snažení a pohled na hru líbí.

I když na přehlídce to bude čistá premiéra, snad se nám podaří publikum i porotu zaujmout a rozesmát tak, jak si to z celého srdce přejeme. K tomu nám dopomáhej Bůh a vy všichni.

O SOUBORU

Osmdesáti členný soubor má svůj devatenástičlenný výbor, který se pravidelně schází nejméně 1x za měsíc k řešení nejrůznějších úkolů. Tento výbor je volen na 2 roky na členské schůzi souboru, které jsou pořádány každý druhý rok. V roce kdy není členská schůze, se pořádá tajný výlet nebo jiná akce spojená se zábavou. Kromě toho pořádá soubor každoročně v únoru Maškarní bál pro širokou veřejnost (letos již devátý). Při konání Krajské přehlídky činoherního a hudebního divadla (letos již šestá), zajišťuje pro všechny účinkující, porotu a diváky občerstvení a pro účinkující soubory osobní průvodce po celou dobu konání přehlídky.

Hlavní činnost souboru je samozřejmě nastudování nejméně jedné divadelní hry za sezónu. V posledních letech jsou to však dvě premiéry do roka. Stálými režiséry jsou v současné době: Jiří Kubina, Jan Brož, Marcela Kollertová, Pavel Labík a Emilie Dynterová. Vzhledem k tomuto počtu režisérů je možno plánovat hlavní činnost souboru na jeden až dva roky dopředu.

V současné době je na repertoáru: Ray Cooney: Tři a tři je pět. René Fallet: Zelňačka. Připravuje se: Jiří Brdečka: Limonádový Joe.

Divadelní spolek Prkno Veverská Bítýška

René de Obaldia

KAT A VELKOVEZÍR

Režie	Pavel Vašíček
Dramaturgie	Ladislav Kozlovský
Zpěv	Zdeňka Roháčková
Výtvarná spolupráce	Ivana Zejdová
Technická spolupráce	Aleš Ambrož, Petr Dundáček a Jan Foretník

OSOBY A OBSAZENÍ

Kat	Jaroslav Hemala
Jasmín	Jiří Bartoň
Mimóza	Ivana Zejdová
Král	Jiří Bartoň
Hormon	Víťa Jakubec
Hortenzie	Jarka Rozsypalová

sobota 10. května
14.30 hodin

Délka představení je 70 minut, hraje se bez přestávky.

O HŘE

Divadlo Prkno si vybralo dvě hry francouzského autora první poloviny 20. století René de Obaldia, který byl u nás přeložen a hrán převážně v 60. letech. Volba Obaldia padla nejenom pro vyzařující člověčinu, ale i pro své tragikomické a absurdní vidění světa.

První hra „Kat“ vykresluje vnitřní rozpor kata-otce, který zvažuje mezi svou povinností státního úředníka a láskou ke svému synovi. Druhá hra „Velkovezír“ je takové divadlo na divadle a v zajímavé zápletky rozplétá přátelsko-manželsko-milenecké vztahy.

Vyznění celé inscenace dokresluje hudba a zpěv spolu s celkovým záměrem zanechat v divácích otisk lidských vášní.

Pavel Vašíček

O SOUBORU

Soubor vznikl na jaře roku 1996 ze skupiny kamarádů z Veverské Bítýšky, Chudčic a okolí. Nadšenců ve věku od 16 do 20 let byla necelá dvacítky. Jako první „divadelní pokus“ byla zvolena původně filmová povídka Miroslava Šimka Až přijde Komenská! Tématem ze školního prostředí přesně zapadla do oslav výročí založení

místní Základní školy. Premiéra proběhla v červnu 1996 v kulturním domě ve Veverské Bítýšce a reprízovaná byla pouze jednou a to téhož roku v listopadu. Na podzim 1996 začala příprava dalšího představení a to Dívčí války Františka Ringo Čecha. Úspěšnou premiérou v dubnu 1997 odstartovalo velké turné čítající přes deset měst a obcí kam Prkno za diváky vyje-

lo. V létě se ocitl soubor před otázkou, co dál? A tady dochází k velkému zlomu v práci divadla – získáváme nového režiséra (předchází dvě hry se pokoušela režisovat Jarka Rozsypalová t. j. dosavadní vedoucí souboru) Pavla Vašíčka (dříve brněnské divadlo Cylindr). V novém složení s novým režisérem začala v září 1997 příprava představení hry Miloše Macourka Hra na Zuzanku. Premiérově se hrálo v březnu 1998 na soutěžní přehlídce mladého netradičního divadla v Brně – Netradlo 1998 odkud bylo Prkno s touto hrou nominováno na Šrámkův Písek. Tato hra zůstává v repertoáru Prkna stále a má za sebou už dvě desítky repríz. V červnu 1998 spolek zorganizoval ve Veverské Bítýšce festival amatérských divadel s názvem „Na Prknech“, kterého se zúčastnilo 7 souborů z celé republiky. Další divadelní sezóna byla ve znamení snových hříček na motivy K. I. Galczyňského s názvem Strávím s Tebou celou noc aneb Rohypnol 99. Únorová premiéra dopadla velmi dobře a soubor byl s touto hrou opět nominován na Šrámkův Písek. Souběžně začal nácvik grotesek P.H. Camiho Pán Bůh s námi, je tu Cami!, ty se premiérově představili v květnu 1999. Obě tato představení mohli diváci vidět už v mnoha reprízách v Brně a okolí. V červnu 1999 pokračovala tradice divadelního festivalu Na Prknech II – třídní maratón s účastí 14 souborů.

Začátek páté sezóny se konal neoficiálně úžasně úspěšným vystoupením na Mezinárodním festivalu pouličního divadla v Brně. 31. 8. 2000 jsme na náměstí Svobody hráli představeníčko „Pán Bůh s námi, je tu Cami!“ Divadlo se také (už podruhé) vydalo na společný víkend na Kozlov. Povídalo se, zkoušelo se, hrálo se, improvizovalo se, povídalo se, popíjelo se... Začali jsme pracovat na textu Ivana Vyskočila „Křtiny Hbřbých aneb Blbá hra“ a zároveň na „Brejlich“ Jiřího Cislara.

Divadelní spolek Tyl Rakovník

Jaroslav Kodeš

DĚVČATA ANEK KRVAVÁ SUITA

Režie Jaroslav Kodeš
Dramaturgická spolupráce Vladimír Zajíc j.h. a Marie Kotisová j.h.
Choreografie Adéla Hejduková j.h. a Jiřina Krtičková
Hudba Leoš Janoušek
Scéna Hynek Bouček j.h.
Kostýmy Kateřina Baranowska j.h.
Zvuk Miloš Zamazal
Světla Jaroslav Kodeš ml.

OSOBY A OBSAZENÍ

Paní Sára, majitelka souboru	Eva Kodešová st.
Patricie, korepetitorka	Radka Smýkalová
Izabela	Pavčina Tůmová j.h.
Gabriela	Eva Kodešová ml.
Anita	Marcela Škábová ml.
Elena	Veronika Bauerová

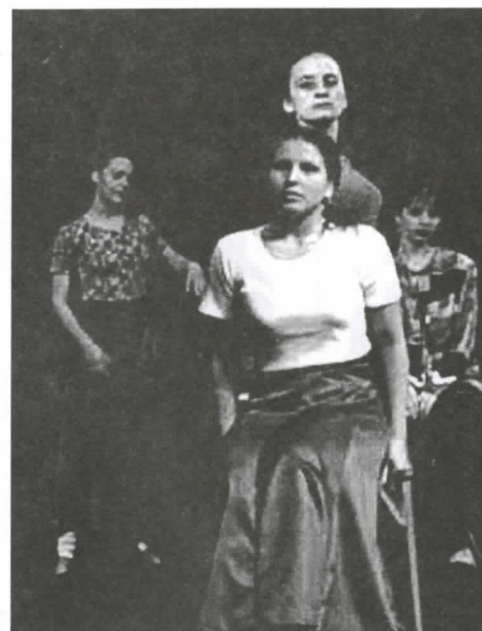
Délka představení je 75 minut, hraje se bez přestávky.

O HŘE A INSCENACI

Šest děvčat z valné většiny ve věku kolem dvaceti let a jeden postarší mužský. A ještě společná touha udělat představení. To byl začátek. Jenže o čem to představení má být a jaké? Proto následuje hledání ve světové dramatické literatuře, a potom okouzlení F.G. Lorcou. Ale co s tím dnes a tady? Najdeme takové téma, které by bavilo nás všechny, podaří se ho sdělit tak, aby zaujalo i diváky? A bude to ještě Lorca anebo vznikne něco úplně nového?

Řada diskusí s dramaturgem a herečkami (o víkendech, jindy jsme se z různých důvodů nemohli scházet, a to ani později) a konečně téma i námět byly na světě. Jenže! Jenže teď ještě dát dohromady písmenka do slov, vět a dialogů. A taky se musí trochu tancovat. Nejlépe flamengo! A taky trochu zpívat. Takže představy jsou tu, jen jak je ještě zhmotnit na jevišti? Nakonec onen postarší mužský musel usnout k počítači a začal psát nový text. Stránku po stránce, obraz po obraze.

sobota 10. května
19.30 hodin

a natíralo. Byla to docela slušná zabíračka. Pro všechny. To o čem jsme chtěli hrát jsme si nakonec tak trochu i sami prožili na vlastním těle. Snad se výsledek martyria bude aspoň trochu líbit. Jiné přání jsme vlastně ani neměli... (Red. zkráceno)

Děvčata a jeden postarší mužský

O SOUBORU

V archivu spolku je doloženo, že první česky hrané divadlo bylo místními ochotníky sehráno v Rakovníku už v předminulém století, v roce 1812.

Významným datem pro náš spolek je 28. září 1872. Tehdy se konala 1.valná hromada za přítomnosti 25 členů souboru, která tento den, po předcházejícím schválení stanov úřady, založila Divadelní ochotnickou jednotu TYL.

Během svého historického vývoje spolek (soubor) připravil přes 670 premiér. Celkový počet odehraných představení brzy dosáhne čísla 2 200 repríz.

Se spolkem spolupracovali i profesionální umělci. Například jeho čestný člen Zdeněk Štěpánek. V Tyly našli útočiště i profesionální umělci, kterým minulý režim, ať válečný nebo normalizační, neumožňoval plné uplatnění v jejich profesi.

Po pádu komunismu v roce 1989 se soubor opět stává Divadelním spolkem TYL.

Přestože umělecká činnost spolku Tyl vždy byla, a stále je provozována na amatérské bázi, divadelní výsledky ho často zařadily mezi špičku amatérského divadla u nás... (Red. zkráceno).

Eva Kodešová

Divadelní soubor Jana Honsy Karolinka

Alois a Vilém Mrštíkové

MARYŠA

Režie Martin Františák
Dramatizace, úprava Martin Františák

Délka představení je 150 minut včetně přestávky.

neděle 11. května
10.00 hodin

O HŘE

Drama Maryša (1894) je vrcholem realistické dramatiky 19. století. Stavba hry je prostá a logická, postavy jsou vytvářeny s velkým charakterizačním uměním. Je to syrové drama dívky. Její neštěstí ústí v revoltující akt, vraždu manžela. Hra vyniká psychologickou hloubkou, opírá se o funkční detail, o civilní výraz, využití dialektu a lidové písně. Pronikavě osvětluje některé rysy dobového života na moravské vesnici. Hra se stala součástí klasického repertoáru českého divadla. Byla uváděna i v cizině.

O SOUBORU

Historie divadelnictví v Karolince sahá až někdy k roku 1905, kdy na dobové fotografii jsou zachyceni herci mající před sebou plakát divadelní hry Anděl páně. Místní devadesátiletý rodák je všechny bezpečně poznal. Další zmínky se pak datují k roku 1911 Ben Hur atd. První divadelní soubor na území dnešní Karolinky byl založen jako samostatný odbor Sokola, další pak vznikl asi o rok později jako kolektiv DTJ. První světová válka činnost přerušila a rok 1920 znamenal stejně jako obecně pro všechny spolky jistou obrodu a hrálo se opravdu hodně, jednotlivé spolky mezi sebou soutěžily a tak se stalo, že některá léta se uskutečnily i čtyři premiéry včetně dětských představení. Druhá světová válka ukončila rovněž celou činnost spolků, majetek byl konfiskován. Po válce přešly divadelní spolky do prostor závodního klubu, sjednotily se a hrou Naši furianti zahájily další etapu divadelnictví v Karolince. Snad i pro tuto, vskutku jinde nevídanou dlouholetou historii byla Karolinka v roce 1958 vybrána jako místo pro pořádání divadelních přehlídek celého okresu. Uskutečnilo se jich celkem 35 ročníků. Před rokem 1989 na popud paní Zbořilové a Libora Křenka byly pořádány tzv. mezikrajové přehlídky (6 ročníků) pojatých jako dílna s cílem srovnat hodnotící kritéria s požadavky hodnocení souborů pro Národní přehlídku v Hronově. Vzhledem k restitučním zásahům soubor na čas přestal vystupovat v klubu, zkoušel ve školce a hrál po sousedních obcích. Letos

tedy opět s hrou bří Mrštíků Maryšou a díky velké vstřícnosti paní Chovanečkové vystupuje soubor v tradičních prostorách svého vzniku, které se nyní jmenuje Divadlo Karolinka. Alespoň některé tituly, jež soubor inscenoval. A. Jirásek Lucerna, Old. Daněk Stílfordův objev, A. Furmanov Čapájev, G. Figueiredo Liška hrozny, Karvaš Meteor, Holberg Jeppe z Vršku, Bukovčan Luigiho srdce, atd.

V poslední době to pak byli innsenace – Voskovec – Werich Těžká Barbora J. Kajnar Nebožtík Nasredin, Šamberk Jedenácté přikázání, J. Hubač Dům na nebesích, M. Kundera Jakub a jeho pán, A. Jirásek Lucerna. Soubor se zúčastnil patnácti Národních přehlídek ve Vysokém n. Jizerou, třikrát byl vybrán do Hronova, dvakrát vystoupil v Polsku. Absolvoval celou řadu výběrových okresních a krajských řehlídek a není mnoho obcí a měst, kde mají podmínky pro hraní, aby tam náš soubor nezavítal. Prestížním oceněním „Zlatý Tyl“ byli oceněni režisér Jan Matyščík, herci Jan Orság, Libuše Niebauerová, Marie Šustková a herec, režisér Libor Křenek. Režijně pak soubor vedli Jan Matyščík, Jan Honsa – po něm, soubor nese jméno (herec DP Zlín, tragicky zesnul), Alois Hajda rektor JAMU, Karel Semerád, herec a režisér DP Zlín, Mirek Plešák, ND Brno nyní prorektor JAMU, Antonín Navrátil herec a režisér DP Zlín a Libor Křenek, letošní hru s námi nastudoval režisér a dramaturg Martin Františák. Herecký kolektiv je průběžně doplňován, bohužel mnozí nás opustili navždy. Jan Orság, Libuše Niebauerová, Marie Billová, Josef Polách – chybí nám. V letošní inscenaci nám pak velice pomohli herci ze Vsetínského gymnázia, Jablůnky a Halenkova a hlavně pak mladí z folklórního souboru Jasénka. Tolik ve stručnosti o souboru.